

Opraab etc. uddeles. Det finske Partis Kvindeorganisation, hvor jeg arbejder, har en Styrelse i Helsingfors og Organisationer over alt i Landet. Flere af disse har indtil fire rejsende Foredragsholdere i deres Tjeneste.

Det er et frisk om end trættende Arbejdsliv. Naar man saa træffes en barsk Vintermorgen eller Nat, rystende af Kulde, forsøgende ved en Kop rygende hed Kaffe at varme sine stivnede Lemmer, da trykker man hverandres Hænder: „Hvor rejser du hen?“ „Til X. og du?“ „Til Y. Jeg kommer fra Z, hvor jeg havde et godt Møde i Gaar“, osv.

Den Iver, hvormed udvidet kommunal Stemmeret og Valgbarhed, Kirke og Stat, Arbejdsspørgsmaal, Forbudslovgivning m. m. diskuteres, har ikke været uden Indflydelse paa Kvinderne.

Af de rejsende Foredragsholdersker er mange dygtige Talere, som er godt inde i disse Spørgsmaal. Man kan ogsaa blive inspireret af en Tilhørerskare, der næsten udelukkende bestaar af Almuekvinder i enkle, mørke Dragter, maaske midt i en „Ødemarksby“, lyttende med den for Finnen egne intensive Alvor til Beretningen om deres nye Rettigheder. Ogsaa blandt Almuekvinderne selv findes der gode Talere, der er ansatte som rejsende Foredragsholdersker. Den Fyndighed, Varme, Fædrelandskærlighed og det praktiske Blik, som præger deres Foredrag, erstatter ofte, hvad der maaske mangler i Formen. Naar en mandlig og kvindelig Taler udsendes til samme Møde, taler Manden sædvanlig om Partiprogrammet, medens Kvinden holder sig til de etiske Spørgsmaal: Kvindesagen, Afholdssagen, Sædelighedssagen etc. Man maa sige, at vore Mænd er beundringsværdige. Naar de nu engang har besluttet sig til et „helt højre om, fremad Marsch!“ saa gør de det uden at blinke. Kvinder er Medlemmer af Partiernes Styrelser, Ordførere paa politiske Møder, Medlemmer af Partikomitéer o. s. v., kort sagt: lige saa ængsteligt som man tidligere udelukkede os fra Politiken, lige saa villigt har man nu lukket Dørene op paa vid Gab for os. Den lille Trylleformel „Stemmeret“ har vendt op og ned paa Tingenes Orden.

Et forbåvsende stort Antal Kvinder er opstillede som Kandidater til Landdagen. Idet dette skrives er der af det finske Parti opstillet 16, af det svenske Folkeparti 3, af Socialdemokraterne 16, af det ung-finske Parti 14, desuden nogle fra Afholdsfolkene og fra kristelig-socialt Kredse. Hvor manges Valg, der vil gaa igennem er derimod en anden Sag. Vort Folk kommer nok til at berede sig paa mange Overraskelser ved Valgene; de, hvis Valg anses for sikkert, falder maaske igennem og omvendt. Vi har faaet de nye politiske Rettigheder saa hurtigt, at vi ikke har haft lang Beredelsestid, og forstaar derfor

ikke Valgdisciplinens Betydning. Atter maa jeg sige et rosende Ord om vore Mænd: de kvindelige Kandidater maa med Taknemmelighed erkende, at deres mandlige Kolleger med største Imødekommenhed og Hjælpsomhed staar dem bi.

Jeg har i denne Skitse af de finske Kvinders Valgforberedelser nærmest holdt mig til den Del deraf, som jeg personlig kender til, nemlig „Finsk Kvindeforening“s Virksomhed, og Kvindernes Arbejde inden for det finske Parti. Men efter Aviserne at dømme foregaar Kvindernes Virksomhed inden for de øvrige Partier og Grupper omtrent paa samme Maade.

De særlige Punkter, vi Kvindesagsvenner først og fremmest samler os om er: Afskaffelsen af Mandens Formynderskab i Ægteskabet, større Ret for den gifte Moder over sine Børn, samme Løn for samme Arbejde uden Hensyn til den arbejdendes Køn, Ret for Kvinden til at vælge sit Arbejdsomraade, Revision af Loven vedrørende uden for Ægteskab født Barns Retsstilling.

Det store Flertal af Kvinder interesserer sig mest for Afholdssagen. Om det skal lykkes os at faa et nævneværdigt stort Antal Kvinder til at deltage i Valgene, saa er nok Haabet om at kunne medvirke til at faa en Forbudslov i Stand Drivkraften hos dem.

Alexandra Gripenberg.

Helsingfors, den 13. Februar 1907.

* * *

Vi har faaet tilsendt

Kvindesagsforbundet „Unionen“s Aarsberetning for 1906.

Af Beretningen anfører vi følgende:

„Dengang „Unionen“s sidste Aarsberetning udkom, levede Kvindeverdenen i vort Land i en Tilstand af spændt Forventning. Den politiske Stemmeret — det „Sesam“, der for os skulde aabne Udsigter, som vi næppe havde drømt om, — var endnu ikke dengang en fuldblyndet Kendsgerning. Det Aar, som nu slutter, har kronet Kvindernes Bestræbelser med Fremgang. Det har gjort alle vore glade Forhaabninger til Virkelighed. Hvad dette betyder, føles maaske stærkest af dem, der som Medlemmerne af vort Forbund har ofret mange Aars Arbejde for Kvindesagen.

For os mere end for de fleste viser den vundne Sejr sig som noget af det højeste og største, hvorom vi har vovet at drømme, og vort Arbejde for Kvindernes Vel vil nu kunne ske under helt andre Muligheder end før. Stemmeretten har ingenlunde gjort dette Arbejde unødvendigt. Det har kun faaet en anden Karakter og større Udsigt til Fremgang. Nu som før er der en umaadelig Forskel mellem de Rettigheder, Manden ejer, og de, der tilkendes Kvinden, og der er meget Arbejde tilbage, før Mand og Kvinde i Finland kan